

Śpiewnik aspirujący do mainstreamu

WERSJA DLA ŚPIEWAKÓW

B

<i>Ballada na trzy chwytę, czyli bardzo prosta piosenka o kobietach</i>	46
<i>Ballada z gór</i>	9
<i>Bez słów</i>	1
<i>Bezdroża</i>	27
<i>Bezpowrotnie</i>	29
<i>Bieszczady</i>	36
<i>Bieszczadzkie Anioły</i>	10
<i>Brocken</i>	30

C

<i>Chrystus bieszczadzki</i>	37
<i>Czarny blues o czwartej nad ranem</i>	11
<i>Czasem nagle smutniejesz</i>	12
<i>Czom ty ne pryjszoł</i>	48

D

<i>Deesis</i>	26
---------------	----

E

<i>Łemata (Rozmyślenia nad wodospadem)</i>	53
--	----

G

<i>Gór mi mało</i>	52
--------------------	----

H

<i>Hawiarska koliba</i>	50
-------------------------	----

I

<i>Idź na przelęcz</i>	38
------------------------	----

J

<i>Jak okiem sięgnąć</i>	39
<i>Jak</i>	13
<i>Jak dobrze nam zdobywać góry</i>	40
<i>Jest już za późno, nie jest za późno</i>	22

K

<i>Kamienie</i>	33
<i>Kiedy góral umiera</i>	47
<i>Kim właściwie była ta piękna pani?</i>	20
<i>Komunia</i>	14
<i>Krajka</i>	41
<i>Kufel jesieni</i>	42

L

<i>Lato pachnące miętą</i>	43
<i>Lato z ptakami odchodzi</i>	49
<i>List do Małego Księcia</i>	15

M

<i>Majka</i>	16
<i>Majster Bieda</i>	2
<i>Modlitwa wędrowców</i>	34

N

<i>Nie rozdziobią nas kruki</i>	23
<i>Nuta z Pnidzia</i>	3

O

<i>Opadły mgły</i>	17
--------------------	----

P

<i>Pejzaże harasymowiczowskie</i>	4
<i>Pieśń XXIX</i>	54
<i>Piosenka wiosenna</i>	5
<i>Pod kątem ostrym</i>	18
<i>Poezja</i>	28
<i>Przechyla się ku jesieni ziemia</i>	21

R

<i>Rzeka</i>	6
--------------	---

S

<i>Sanctus</i>	19
<i>Sielanka o domu</i>	7
<i>Sponad kufła piwa</i>	31
<i>Sprzysiężeni</i>	8

T

<i>Taka piosenka</i>	51
<i>Tam na rzece</i>	44
<i>Tawerna pod pijaną zgrają</i>	45

U

<i>U studni</i>	24
-----------------	----

W

<i>W górach</i>	55
<i>W lesie listopadowym</i>	56
<i>Wędrujemy</i>	32

Z

<i>Z nim będziesz szczęśliwsza</i>	25
<i>Za przełęczą</i>	35
<i>Zostanie tyle gór</i>	57

1 Bez słów

Wolna Grupa Bukowina

1. Chodzą ulicami ludzie
Maj przechodzą, lipiec, grudzień
Zagubieni wśród ulic bram
Przemarznięte grzeją dłonie
Dokądś pędzą, za czymś gonią
I budują wciąż domki z kart

| A tam w mech odziany kamień
Tam zaduma w wiatru graniu
Tam powietrze ma inny smak
Porzuć kroków rytm na bruku
Spróbuj- znajdziesz, jeśli szukać
Zechcesz, nowy świat, własny świat

2. Płyną ludzie miastem szarzy,
Pozbawieni złudzeń, marzeń,
Omijają wciąż główny nurt.
Kryją się w swych norach krecich
I śnić nawet o karecie,
co lśni złotem, nie potrafią już...

| A tam w mech odziany kamień...

3. Żyją ludzie, asfalt depczą,
Nikt nie krzyknie- każdy szepcze,
Drzwi zamknięte, zaklepany krąg...
Tylko czasem kropla z oczu
Po policzku w dół się stoczy
I to dziwne drżenie rąk...

| A tam w mech odziany kamień...

2 Majster Bieda

Wolna Grupa Bukowina

1. Skąd przychodził , kto go znał
Kto mu rękę podał kiedy
Nad rowem siedał, wyjmował chleb
Serem przekładał i dzielił się z psem
Tyle wszystkiego co z sobą miał
Majster Bieda

2. Czapkę z głowy ściągał gdy
wiatr gałęzie chylił drzewom
Śmiał się do słońca i śpiewał do gwiazd
Drogę bez końca co przed nim szła
Znał jak pięć palców, jak szeląg zły.
Majster Bieda

3. Nikt nie pytał skąd się wziął
gdy do ognia się przysiadł
Wtulał się w krąg ciepła jak w kożuch
Znużony drogą wędrowiec boży.
Zasypiał długo gapiąc się w noc
Majster Bieda

4. Aż nastąpił taki rok
Smutny rok tak widać trzeba
Nie przyszedł Bieda zieloną wiosną
Miejsce gdzie siedał zielskiem zarosło
I choć niejeden wyteżał wzrok
Choć lato pustym gościńcem przeszło
Z rudymi liśćmi, jesieni schedą
Wiatrem niesiony popłynął w przeszłość
Wiatrem niesiony popłynął w przeszłość
Wiatrem niesiony popłynął w przeszłość
Majster Bieda

3 Nuta z Ponidzia

Wolna Grupa Bukowina

(wstęp)

Polami, polami, po miedzach, po miedzach
Po błocku skisłym w mgłę i wiatr
Nie za szybko kroki drobiąc
Idzie wiosna, idzie nam
Idzie wiosna idzie...

1. Rozłożyła wiosna spódnicę zieloną
Przykryła błota bury błam
Pachnie ziemia ciałem młodym

| Póki wiosna, póki trwa.
Póki wiosna, póki trwa.

2. Rozpuściła wiosna warkocze kwieciste
Zbarwiały łąki niczym kram
Będzie odpust pod Wiślicą,

| Póki wiosna, póki trwa.
Póki wiosna, póki trwa.

3. Ponidzie wiosenne, Ponidzie leniwe
Prężysz się jak do słońca kot
Rozciągnięte na tych polach
Lichych lasach, pstrych łożynach
Skałkach słońcem rozognionych
Nidą w łąkach roziskrzoną

| Na Ponidziu wiosna trwa.
Na Ponidziu wiosna trwa.
Na Ponidziu...

4 Pejzaże harasymowiczowskie

Wolna Grupa Bukowina

1. Kiedy stałem w przedświcie, a Synaj
Prawdę głosił przez trąby wiatru,
Zasmreczyły się chmur igliwiem
Bure świerki o górach wsparte.
I na niebie byłem ja jeden,
Plotąc pieśni w warkocze bukowe.
I schodziłem na ziemię za kwestą
Przez skrzydlącą się bramę Lackowej.

| I był Beskid i były słowa
Zanurzone po pępki w cerkwi baniach
Rozłożycie złotych
Smagających się wiatrem do krwi.

2. Moje myśli biegały końmi
Po niebieskich, mokrych połoninach.
I modliłem się złożywszy dłonie
Do gór, do Madonny brunatnolicej.
A gdy serce kroplami tęsknoty
Jęto spadać na góry sine,
Czarodziejskim kwiatem paproci
Rozgwieździła się Bukowina.

| I był Beskid i były słowa...

5 Piosenka wiosenna

Wolna Grupa Bukowina

1. Zagram dla ciebie na każdej gitarze świata
Na ulic fletach, na nitkach babiego lata
Wyśpiewam jak potrafię, księżycy na
rozstajach
I wrześnie, i stycznie, i maje,
I zagubione dźwięki, i barwy na płótnach
Flaminka
I słońce wędrujące promienia ścieżynką

| Graj nam, graj pieśni skrzydlata
Wiosna taniec nasz niesie po łąkach
Zatańczmy się w sobie do lata
Zatańczmy się w sobie bez końca

2. A blask, co oświetla me ręce, gdy piszę
Nabrzmiął potrzebą rozerwania ciszy
Przez okno wyciekł, pełna go
teraz, chmara wronia
Dziobi się w dziobów końcach a w ogonach
ogoni.
A pieśń moja to niknie, to wraca,
I nie wiem co bym zrobił, gdybym ją
utracił

| Graj nam graj... x2

6 Rzeka

Wolna Grupa Bukowina

1. Wsłuchany w twą cichą piosenkę
Wyszedłem na brzeg pierwszy raz
Wiedziałem już rzeko, że kocham cię rzeko
Że odtąd pójdę z tobą.

| O, dobra rzeko, o mądra wodo
Wiedziałas gdzie stopy znużone prowadzić
Gdy sił już było brak.
Brak

2. Wieże miast, łuny świateł
Ich oczy zszarzałe nie raz
Witały mnie pustką, żegnały milczeniem
Gdym stał się twoim nurtem.

| O, dobra rzeko, o mądra wodo
Wiedziałas gdzie stopy znużone prowadzić
Gdy sił już było brak.
Brak

3. Po dziś dzień z tobą rzeko
Gdzież począł, gdzie kres dał ci Bóg
Ach życia mi braknie, by szlak twój
przemierzyć
By poznać twą melodię.

| O, dobra rzeko... (wersja 2x)

1. A jeśli dom będę miał,
to będzie bukowy koniecznie ,
Pachnący słoneczny
wieczorem usiądę wiatr gra,
A zegar na ścianie gwarzy.
Dobrze się idzie panie zegarze,
Tik tak, tiktak, tik tak.
Świeca skwierczy i mruga przewrotnie,
Więc puszczam oko do niej,
dobry humor dziśpani ma
dobry humor dziśpani ma

| Szukam, szukania mi trzeba
Domu gitarą i piórem,
A góry nademną jak niebo,
A niebo nade mną jak góry.

2. Gdy głosy usłyszę u drzwi
Czyjekolwiek, wejdźcie, poproszę
Jestem zbieraczem głosów,
A dom mój bardzo lubi, gdy
Śmiech ściany mu rozjaśnia
I gęźby lubi, i pieśni,
Wpadnijcie na parę chwil
Kiedy los was zawiedzie w te strony,
Bo dom mój otworem stoi
Dla takich jak wy,
dla takich jak wy

| Szukam, szukania mi trzeba...

3. Zaproszę dzień i noc,
Zaproszę cztery wiatry.
Dla wszystkich drzwi otwarte,
Ktoś poda pierwszy ton,
Zagramy na góry koncert.
Buków porą pachnącą
Nasiąkną ściany grą,
A zmęczonym wędrownikom
Odpocząć pozwolą muzyką,
Bo taki będzie mój dom,
bo taki będzie mój dom
bo taki będzie mój dom

| Szukam, szukania mi trzeba... x2

1. Sprzysiężeni budząc się świtem
Przykrywają palcami oczy
By w nich zatrzymać chociaż przez chwilę
Nić wysnutą z osnowy nocy
Nić co nieba barwą się mieniając
Diratimę w ścianie kreśli
Potem dnia zakładają brzemię
i ruszają w drogę ku szczęściu

| Mija dzień koło się toczy
Marzeniami kładą się cienie
I odradza się każdej nocy
I odradza się każdej nocy
Sprzysiężenie górskiego kamienia

2. Sprzysiężeni przyjazne dłonie
plotą w węzeł nad ogniem watry
i wpatrzeni w gasnący płomień
nuca pieśni pachnące wiatrem
Nie rozplotą ni burze ni waśnie
tego co złęczone przez ogień
Słońce wokół - wciąż jaśniej jaśniej
Zakwitł kamień dziś górskim głogiem

| Mija dzień...

3. A gdy wiatr sprzysiężonym w oczy zawieje
Bliski uśmiech w cień nocy odejdzie
Bukowina opuszcza ramiona
Bukowina łeb pochyla siwy
Czas odpływa a z czasem smutek kona
Lecz wspomnienia pozostają żywe

| Mija dzień... x2

| Tu królujże zeszłoroczny czas
Na postaniu z liści buczynowych
Stąd do ziemi dalej niż do gwiazd
Zachwytu swego nie wystowisz

1. Rosną skrzydła u ramion
Czas się w wieczność przemienia
Obłócznią wszystkie ziemskie sprawy
Gdy zbliżamy się do szczytu po kamieniach
Rosną skrzydła u ramion
Czas się w wieczność przemienia
Góry i wolność dokoła
Chyba dostąpimy tu wniebowstąpienia

| A w schronisku Święty Piotr z herbatą
I widoki niezemskie na świat
Przy ognisku rozłożymy się z gitarą
Posłuchamy co nam w duszy gra

| Z pleców góry zrzucimy do stóp
I zmęczenie rozzujemy z nog
To schronisko to prawdziwy raj
Niechaj wiecznie odpoczynek trwa

2. Rosną skrzydła u ramion
Rosną przepastne błękity
Życie pełne olśnień i zachwyków
Tyś wędrowką najwytrwalszą ku szczytom
Góry tu wszystko jest święte
Tu wspinaczki nasze wniebowzięte
W górach los ma Światowida twarz
Od ogniska bije jeszcze baśni blask

| Tu królujże zeszłoroczny czas
Na postaniu z liści buczynowych
Stąd do ziemi dalej niż do gwiazd
Zachwytu swego nie wystowisz
2x

1. Anioły są takie ciche
Zwłaszcza te w Bieszczadach
Gdy spotkasz takiego w górach
Wiele z nim nie pogadasz
Najwyżej na ucho ci powie
Gdy będzie w dobrym humorze
Że skrzydła nosi w plecaku
Nawet przy dobrej pogodzie

2. Anioły są całe zielone
Zwłaszcza te w Bieszczadach
Łatwo w trawie się kryją
I w opuszczonych sadach
W zielone grają ukradkiem
Nawet karty mają zielone
Zielone mają pojęcie
A nawet zielony kielonek

| Anioły bieszczadzkie, bieszczadzkie anioły
Dużo w was radości i dobrej pogody
Bieszczadzkie anioły, anioły bieszczadzkie
Gdy skrzydłem cię trączę już jesteś ich bratem

3. Anioły są całkiem samotne
Zwłaszcza te w Bieszczadach
W kapliczkach zimą drzemią
Choć może im nie wypada
Czasem taki anioł samotny
Zapomni dokąd ma lecieć
I wtedy całe Bieszczady
Mają szaloną uciechę

| Anioły bieszczadzkie, bieszczadzkie anioły...

4. Anioły są wiecznie ulotne
Zwłaszcza te w Bieszczadach
Nas też czasami nosi
Po ich anielskich śladach
One nam przyzwalają
I skrzydłem wskazują drogę
I wtedy w nas się zapala
Wieczny bieszczadzki ogień

| Anioły bieszczadzkie, bieszczadzkie anioły...

11 Czarny blues o czwartej nad ranem

SDM

Czwarta nad ranem
Może sen przyjdzie
Może mnie odwiedzisz
Czwarta nad ranem
Może sen przyjdzie
Może mnie odwiedzisz

1. Czemu cię nie ma na odległość ręki?
Czemu mówimy do siebie listami?
Gdy ci to śpiewam - u mnie pełnia lata
Gdy to usłyszysz - będzie środek zimy
2. Czemu się budzę o czwartej nad ranem
I włosy twoje próbuję ugłaskać
Lecz nigdzie nie ma twoich włosów
Jest tylko błada nocna lampka
Łysa śpiewaczka
3. Śpiewamy bluesa, bo czwarta nad ranem
Tak cicho, żeby nie zbudzić sąsiadów
Czajnik z gwizdkiem świruje na gazie
Myślałyby kto, że rodem z Manhattanu

I Czwarta nad ranem...

4. Herbata czarna myśli rozjaśnia
A list twój sam się czyta
Że można go śpiewać
Za oknem mruczą bluesa
Topole z Krupniczej
5. I jeszcze strażak wszedł na solo
Ten z Mariackiej Wieży
Jego trąbka jak księżyc
Biegnie nad topolą
Nigdzie się jej nie spieszy

Już piąta
Może sen przyjdzie
Może mnie odwiedzisz
Już piąta
Może sen przyjdzie
Może mnie odwiedzisz

12 Czasem nagle smutniejesz

SDM

1. Czasem nagle smutniejesz
To jakby dnia ubywa
I nie wiem jak ci pomóc
Więc tylko proszę - wybac
Czasem łzy w twoich oczach
Na krótką chwilę goszczą
I nie wiem czy coś mówić
I nawet nie wiem po co
2. Puszczam więc wtedy latawce
Ze śmiechu mego śmieszne
I znowu dnia przybywa
Powietrze staje się lżejsze
I lżejsza staje się wędrówka
Z plecakiem wciąż coraz cięższym
Nad domem przysiadła tęcza
Na nieba niebieskiej gałęzi
(La la laj na akordach z 1 części,
potem wszystko drugi raz)

13 Jak

SDM

1. Jak po nocnym niebie sunące białe obłoki
nad lasem
Jak na szyi wędrowca apaszka szamotana
wiatrem
Jak wyciągnięte tam powyżej gwieździste
ramiona wasze
A tu są nasze, a tu są nasze.
2. Jak suchy szloch w tę dżdżystą noc
Jak winny - li - niewinny sumienia wyrzut,
Że się żyje, gdy umarło tyłu, tyłu, tyłu.
Jak suchy szloch w tę dżdżystą noc
Jak lizać rany celnie zadane
Jak lepić serce w proch potrzaskane
3. Jak suchy szloch w tę dżdżystą noc
Pudowy kamień, pudowy kamień
Jak na nim stanę, on na mnie stanie
On na mnie stanie, spod niego wstanę
Jak suchy szloch w tę dżdżystą noc
Jak złota kula nad wodami
Jak świt pod spuchniętymi powiekami

4. Jak zorze miłe, śliczne polany
Jak słońca pierś, jak garb swój nieść
Jak do was, siostry mgławicowe, ten
zawodzący śpiew
Jak bieć do końca, potem odpoczniesz,
potem odpoczniesz
Cudne manowce, cudne manowce, cudne,
cudne manowce

14 Komunia

SDM

1. I jeżeli spontaniczna to rzecz
I jeżeli oczywista to rzecz
I jeżeli naturalna to rzecz

Weź to co się tu daje
W imię słońca
I jego gońca:
Skowronka gwizdzącego, amen
Amen x3
Wszystko x3

15 List do Małego Księcia

SDM

1. Zagubieni - Księżę - jesteśmy
pod gwiazdami grzejemy ręce
niebo śmieje się szeroko
nasze niebo to jednak coś więcej
2. niespokojnie - Księżę - żyjemy
wśród szeptanych krucho skarg
dzień do dnia się dodaje
w dobrą gwiazdę trzeba wierzyć nam
3. nasze wieczne uciezki - wycieczki
nasze wzdychanie w nieznanie
kiedy niebo cię olśni
wiesz że zaczął się wielki taniec
4. pod gwiazdami - Księżę - jesteśmy
pod gwiazdami grzejemy ręce
niebo śmieje się otwarcie
i nie trzeba wtedy nic więcej

16 Majka

SDM

1. Gdy jestem sam, myślami biegnę
Do mej najdroższej, jak rzeka wiernej

Oo, Majka, nie jestem Ciebie wart
Majka, zmieniłbym dla Ciebie cały świat

2. Choć dni mijają i czas ucieka
Ty jesteś wierna, wierna jak rzeka

Oo, Majka...

3. Byłaś mą gwiazdą, byłaś mą wiosną
Sennym marzeniem, myślą radosną

Oo, Majka...

4. Oddałbym wszystko, bo jesteś inna
Za jeden uśmiech, jedno spojrzenie

Oo, Majka...

5. Miłość tak wielka już się skończyła
bo przecież Majka mnie opuściła

Oo, Majka...

17 *Opadły mgły*

SDM

- Opadły mgły i miasto ze snu się budzi,
Górą czmycha już noc,
Ktoś tam cicho czeka, by ktoś powrócił;
Do gwiazd jest bliżej niż krok!
Pies się włączy popod murami -
bezdomny;
Niesie się tęsknota czyjaś na świata cztery
strony

A ziemia toczy, toczy swój garb uroczy;
Toczy, toczy się los! x2
Ty co płaczesz, ażeby śmiać mógł się ktoś
Już dość! Już dość! Już dość!
Odpędź czarne myśli!
Dość już twoich łez!
Niech to wszystko przepadnie we mgle!
Bo nowy dzień wstaje,
Bo nowy dzień wstaje,
Nowy dzień!
Bo nowy dzień wstaje,
Bo nowy dzień wstaje,
Nowy dzień!
Wstaje nowy dzień.

- Z dusznego snu już miasto się wynurza,
Słońce wschodzi gdzieś tam,
Tramwaj na przystanku zakwitł jak róża;
Uchodzą cienie do bram!
Ciągną swoje wózki - dwukółki mleczarze;
Nad dachami snują się sny podlotków
pełne marzeń!

| Ty co płaczesz...

18 *Pod kątem ostrym*

SDM

- Dom mój ostatnio
Ledwo stał na nogach
Stół nawet przechylał się
Kiedy jadłem obiad
- Podłoga grzbiet przeżyła
Klepki aż trzeszczały
Jakoś tak nie mogłem
Złapać równowagi

- Przechylił się mrocznie
Mój dom na chwilę
I mieszkałem kątem
Na równi pochyłej

- Dobrze że wróciłaś
Kwiaty w wazonie
Znow oswojone
Cicho piją wodę

19 *Sanctus*

SDM

- Święty, święty, święty – blask kłujący oczy
Święta, święta, święta - ziemia, co nas nosi
- Święty kurz na drodze
Święty kij przy nodze
Święte krople potu
Święty kamień w polu
Przysiądź na nim, panie
Święty płomyk rosy
Święte wędrowanie

Święty chleb - chleba łamanie
Święta sól - solą witanie
Święta cisza, święty śpiew
Znojny łomot prawych serc
Słupy oczu zapatrzonych
Bicie powiek zadziwionych
Święty ruch i drobne stopy
Święta, święta, święta - ziemia, co nas nosi

- Słońce i ludny niebieski zwierzyniec
Baran, Lew, Skorpion i Ryby sferyczne
Droga Mleczna, Obłok Magellana
Meteory, Gwiazda Przedporanna
Saturn i Saturna dziwów wieniec
Trzy pierścienie i księżyców dziewięć
Neptun, Pluton, Uran, Mars, Merkury,
Jowisz

| Święty cheb - chleba łamanie...

- La la la...

20 *Kim właściwie była ta piękna pani?*

SDM

(wstęp) La la la...

- Nikt nie zna ścieżek gwiazd,
Wybrańcem kto wśród nas,
Zapukał ktoś - to do mnie gość
Włóczyłem się jak cień,
Czekałem na ten dzień
Już stoisz w drzwiach
Jak dziwny ptak.

Więc bardzo proszę, wejdz,
Tu siadaj, rozgość się
I zdradź mi, kim tyś jest,
Madame?
Albo nie zdradzaj mi,
Lepiej nie mówmy nic
Lepiej nie mówmy nic x2

- Nieśmiało sunie brzask,
Zatrzymać chciałbym czas,
Inaczej jest, czas musi biec.
Gdzieś w dali zapiał kur,
Niemodny wdziewasz strój,
Już stoisz w drzwiach
Jak dziwny ptak.

Więc jednak musisz pójść,
Posyłasz mi przez próg
Ulotny uśmiech twój,
Madame,
Lecz będę czekać, przyjdź,
Gdy tylko zechcesz przyjdź,
Będziemy razem żyć x2
Ja będę czekać, przyjdź
Gdy tylko zechcesz przyjdź
Będziemy razem żyć

(zakończenie) La la la... x2

21 *Przechyla się ku jesieni ziemia*

SDM

Słońce cofa się w popłochu
Z dnia na dzień, z dnia na dzień
Ubywa mu mocy i coraz wcześniej
Trzepocze o szyby ćma nocy
Przechyla się ku jesieni ziemia

- Bo zachodzi mgłą lustro nieba
W tym lustrze niczym odrzucone rzeczy
Odbijamy się pomniejszeni

| Słońce cofa się w popłochu...

- Bo przekwitły w nas wonne metafory
I na dłoni usypana garść popiołów
Z wszystkich uniesień majowych

| Słońce cofa się w popłochu ...

- Bo grzechoczą w nas pola makowe
Jak zamysłone nad marnością świata
Filozofów zasuszone głowy

| Słońce cofa się w popłochu ...

(...)

Przechyla się ku jesieni ziemia

Przechyla się ku jesieni ziemia

Przechyla się ku jesieni ziemia (łącznie 3x)

(zakończenie) / /

22 *Jest już za późno, nie jest za późno*

S_{DM}

(wstęp)

1. Jeszcze zdążymy w dżungli ludzkości siebie odnaleźć,
Tęskność zawrotna przybliży nas.
Zbiegną się wreszcie tory sieroco naszych dwóch planet,
Cudnie spokrewnią się ciała nam.

Jest już za późno!
Nie jest za późno!
Jest już za późno!
Nie jest za późno!
Jest już za późno!
Nie jest za późno!

2x

2. Jeszcze zdążymy tanio wynająć małą mansardę
Z oknem na rzekę lub też na park
Z łóżem szerokim, piecem wysokim,
ściennym zegarem;
Schodzić będziemy codziennie w świat.

Jest już za późno...

(przejście) Na na na...

3. Jeszcze zdążymy naszą miłością siebie zachwycić,
Siebie zachwycić i wszystko w krąg.
Wojna to będzie straszna, bo czas nas będzie chciał zniszczyć,
Lecz nam się uda zachwycić go.

Jest już za późno...

(przejście) Na na na...

23 *Nie rozdziobią nas kruki*

S_{DM}

1. Nierozdziobią nas kruki
Ni wrony, ani nic!
Nie rozszarpią na sztuki
Poezji wściekłe kły!

Ruszaj się Bruno, idziemy na piwo
Niechybnie brakuje tam nas!
Od stania w miejscu nie jeden już zginął
Niejeden zginął już kwiat!

2. Nie omami nas forsa
Ni sławy pusty dźwięk!
Inną ścigamy postać:
Realnej zjawy tren!

| Ruszaj się Bruno...

3. Nie zdechniemy tak szybko,
Jak sobie roi śmierć!
Ziemia dla nas za płytka
Frujemy w górę gdzieś

Ruszaj się Bruno, idziemy na piwo
Niechybnie brakuje tam nas!
Od stania w miejscu nie jeden już zginął
Niejeden zginął już kwiat!
Ruszaj się Bruno, idziemy na piwo
Niechybnie brakuje tam nas!
Od stania w miejscu nie jeden już zginął
Niejeden zginął już kwiat!

24 *U studni*

S_{DM}

1. Spotkamy się kiedyś u studni
Wkoło będzie zielono
Nasze żony będą odświętne
Nawet wódkę wypić pozwolą
Spotkamy się kiedyś u studni
Takiej zwykłej - z kołowrotem
Woda w niej będzie chłodna
W świat uwierzymy z powrotem
Spotkamy się u studni
Być może że na drugim świecie
Bóg przecież jest łaskawy
I pewnie da nam tę pociechę
2. Spotkamy się kiedyś u studni
Z wiecznie żywą wodą
Bellona też zaprosimy
On przecież będzie polewał
Spotkamy się u studni
I będziemy znów tacy młodzi
Nasze żony będą piękne
Nam wódka nie będzie szkodzić

25 *Z nim będziesz szczęśliwsza*

S_{DM}

1. Zrozum to, co powiem
Spróbuj to zrozumieć dobrze
Jak życzenia najlepsze te urodzinowe
albo noworoczne jeszcze lepsze może
O północy, gdy składane
Drżącym głosem, niektamane

Z nim będziesz szczęśliwsza
Dużo szczęśliwsza będziesz z nim
Ja cóż - włóczęga, niespokojny duch
Ze mną można tylko
Pójść na wrzosowisko
I zapomnieć wszystko
Jaka epoka, jaki wiek
Jaki rok, jaki miesiąc, jaki dzień
I jaka godzina
Kończy się
A jaka zaczyna

2. Nie myśl, że nie kocham
Lub, że tylko trochę
Jak cię kocham, nie powiem, no bo nie
wypowiem
Tak ogromnie bardzo jeszcze więcej może
I dlatego właśnie żegnaj
Zrozum dobrze żegnaj

| Z nim będziesz szczęśliwsza...

3. Ze mną można tylko
W dali zniknąć cicho

| Z nim będziesz szczęśliwsza...

4. Ze mną można tylko
W dali zniknąć cicho

1. Tam las się pochyla prastarym chojarem
Nad ciemnym strumieniem niebo się
zamyka
Tam buk rosochatym zakrywa konarem
Mogiły, których nawet wiatr unika
x2
Dla oczu ukryty - niedostrzegły wzrokiem
Jedyny ślad wymarłej sadyby -
Gasnąca drożyna spleciona z potokiem
Jakby nie była - odeszłajak gdyby
Porosły drzewa, gdzie umarły chaty
Zamknęły się cerkwi widmowe wierzeje
Opuścił sioło ChrystusPantokrator
Zgięty w pół krzyż samotnie niszczeje

Na przekór podnieśmy ku niebu ektenie
Na próżno błagajmy błogostawienia
Za Łemkowynę módlmy się daremnie
Może dostąpimy jeszcze Przebóstwienia
Mgły poruszmy świętym woźduchem
Chramowe ikony podnieśmy z pyłu
Obudzimy chóry naszej wiary kruchej
Hospody pomyłuj! Hospody pomyłuj!
Hospody pomyłuj!
Hospody pomyłuj! Hospody pomyłuj!
Hospody pomyłuj!

2. Dlaczego przestałem być Rusnakom
bratem
Chociaż wzorem dla nas te same hermeneje
Dokąd uleciały cheruby skrzydlate
Czemu płomień w oczach już duszy nie
grzeje?
x2
Słupy dymu z nagła podparły ciężkie
chmury
Gdy od nieba dzielił nas tylko ikonostas
Umilkły w bólu niewzruszone góry -
Jedyne, które miały tu pozostać
Ku czyjej chwale wzniosły się pochodnie
Całopalne ofiary dla którego Boga
Jacyż to święci tej krwi byli głodni
W jakim obrządku ojców kto pochował?

Na przekór podnieśmy ku niebu ektenie
Na próżno błagajmy błogostawienia
Za Łemkowynę módlmy się daremnie
Może dostąpimy jeszcze Przebóstwienia
Mgły poruszmy świętym woźduchem
Chramowe ikony podnieśmy z pyłu
Obudzimy chóry naszej wiary kruchej
Hospody pomyłuj! Hospody pomyłuj!
Hospody pomyłuj!
Hospody pomyłuj! Hospody pomyłuj!
Hospody pomyłuj!

Na plecach wysoko ponieśmy ektenie
Chociaż niegodniśmy błogostawienia
Odprawmy na szczytach pokutę zmęczeniem
Może doprosimy się tym przebaczenia
Mgły poruszmy świętym woźduchem
Chramowe ikony podnieśmy z pyłu
Obudzimy chóry naszej wiary kruchej
Hospody pomyłuj! Hospody pomyłuj!
Hospody pomyłuj!
Hospody pomyłuj! Hospody pomyłuj!
Hospody pomyłuj!

1. Powiewając kaszkietem nieba
Witają nas bezdroża wzbijając kurz
Zarosłym trawą Łemków traktem
Wędrowniej pieśni jedzie wóz
Wypłowiąły na płótna budzie
Fruwa ruski Michał z mieczem
Na wozie tym namiot nieba
I długowłosa wicher jedzie

I świat wronieje i koń i wóz
I wiatr jak żagle wydyma balkony
Kiedyż ja wreszcie z tychdomów stu
Choć jeden nazwę swoim domem
I świat wronieje i koń i wóz
I wiatr jak żagle wydyma balkony
Kiedyż ja wreszcie z tychdomów stu
Choć jeden nazwę swoim domem

2. Tam jesień wokół niczyja
I świat też w chmurach jest niczyj
Dusza nasza w liście ubrana
Paradnych kroków nie ćwiczy
Niezmierna jest duszy przestrzeń
Roni złote liście na drzewach
Płomienisty wolności szych
Przez jesienne pisze się nieba

Już świat wronieje i koń i wóz
I wiatr jak żagle wydyma balkony
Kiedyż ja wreszcie z tychdomów stu
Choć jeden nazwę swoim domem
Już świat wronieje i koń i wóz
I wiatr jak żagle wydyma balkony
Wiem teraz - piórka wiatru trzy
Są moim domem rozpędzonym

1. Ty przychodzisz jak noc majowa,
biała noc, uśpiona w jaśminie,
i jaśminem pachną twoje słowa,
i księżycem sen srebrny płynie.
A- aaa- aa... sen srebrny płynie,
A- aaa- aa.
2. Płyniesz cicha przez noc bezsenne
- cichą nocą tak liście szeleszczą-
szepczesz sny, szepczesz słowa tajemne,
w słowach cichych skąpana jak w
deszczu...
A- aaa- aa... skąpana jak w deszczu,
A- aaa- aa.

1. capo na 4 progu
W niebie czas nie istnieje,
A wszystkie anioły są wolne.
Mogą żyć tylko dla siebie,
Dlatego śpiją spokojnie.
Co który, gdy zapadnie
Na miłość z nieznaną przyczyną,
W nagłym ataku euforii
Podcina sobieskrzydła.
I rzuca się głową w dół,
W wir ludzkich namiętności.
A gdy uderza o bruk,
Budzi się nagle z miłości.

Głowę chmury nie przebijesz,
Nie podskoczysz zbyt wysoko.
Nie powrócisz, skąd przybyłeś,
Tęsknie patrzysz ku obłokom.
Tu masz swoje miejsce w świecie,
Tu wybudowałeś dom.
Tam cię nikt nie wpuści,
Przecież one śpią.

2. Na ziemi życie upływa
Płynąc od troski do troski.
Wąwozy zmarszczek wymywa
Wspomnienie dawnej wolności.
Dopiero nagi, bezbronny,
do skóry odarty z piór
Umiesz odczuwać szczęście,
Lecz wiesz też czym jest ból.
A blizny na plecach bolą
Zwłaszcza gdy przyjdzie noc.
Wiercisz się dzieląc na dwoje
Jeden zbyt mały koc.

Głowę chmury nie przebijesz...

3. A kiedy starość pokryje
Białym puchem twe skronie
Odzyskasz swoją wolność
Choć już nie tęsknisz do niej.

Wolność i samotność tylko
Zaczynają się inaczej.
Obie stają ością w gardle;
To odwieczna wojna znaczeń.
Tu masz swoje miejsce w domu
Tu na ciebie czekam ja.
Porzuć sny i ocal to,
Co jeszcze trwa.

30 Brocken

Na bani

1. Życia mniej z każdym oddechem
Za odpowiedź tylko echo
Więc tu na szczytach o nic nie pytam
Ktoś w góry szedł spotkać Boga
Tu świat leży odłogiem
Dokoła pusto, tylko chmur lustro

Ja - jako anioł i Bóg sam -
Oko opacznie puszcza
Na niby w niebie macham do siebie
Sam siebie wywracam na nice
W Boga złamane odbicie
Z przeciwnej strony duch urojony

2. Nic nie ma tam ponad nami
Ten szczyt zdobyliśmy sami
Nikt świata ciężaru nie dźwignieza nas

Tu też was Bóg nie usłyszysz
Lepiej zrozumcie tę ciszę
Lepiej by go nie było - gdzie jest ta miłość?

3. Ta ścieżka jest pusta jak kosmos
Stromizny rosną i rosną
I gdzieżby tu pomoc miał Bóg?
Nie Bóg nam wytycza szlaki
Nie stawia przy drodze znaków
Zdać się już lepiej na losy ślepe

A my życie mamy jedno
Raz tylko trafiamy w sedno
Nie sięgaj w przód, prawda jest tu
I nieba nie ma pod Bogiem
Ono i piekło są w tobie
Żyj na własną rękę, nie zdjęty lękiem

4. Nic nie ma tam ponad nami
Ten szczyt zdobyliśmy sami
Nikt świata ciężaru nie dźwignieza nas

Tu też was Bóg nie usłyszysz
Lepiej zrozumcie tę ciszę
Lepiej by go nie było - co to za miłość?

31 Sponad kufła piwa

Na bani

1. Jak szczyty do wzięcia, kufle kudłate
Wynurzają się po sobie i piętrzą w oddali
Wspinają się słowa starym znanym
szlakami
Szlakiem dawno zdobytych już szklanic
I wzrasta potem słono potem okupiona
Wiatrem odarta z drzew Jaworzyna
Spojrzenie błędzi po szczytach zielonych
Gubi się w mgłą zasnutych dolinach

Wieczór gdzieś tam z wiatrem ku nocy
odpływa
Po kamieniach pną się myśli w nieskończoność
Ku lotom bez granic - sponad kufła piwa
Do bożych schroniskniepamięci drogą

2. Przewala się po kątach mej pijanej duszy
Odchodzi i wraca, potyka i wstaje
Grzmot dawno przebrzmiałej, radocyńskiej
burzy
I śmiech bez pamięci, i echa wołanie
Z każdym tykiem lżejszy wzbijam się nad
domy
Ponad sady dolin i cerkiewne głowy
W rozspanych wspomnieniach
nieprzytomnie tonę
Między drogą z Komańczy a bramą
Lackowej
Między drogą z Komańczy a bramą
Lackowej
Między drogą z Komańczy a bramą
Lackowej

Wieczór gdzieś tam z wiatrem ku nocy
odpływa
Po kamieniach pną się myśli w nieskończoność
Ku lotom bez granic - sponad kufła piwa
Do bożych schroniskniepamięci
Do bożych schroniskniepamięci
Do bożych schroniskniepamięci drogą

32 Wędrujemy

Na bani

1. Wędruję ścieżką od ciebie do ciebie
Choć droga prowadzi tylko przez góry
Przez świat zatopiony wierzchołkami w
niebie
Dwa światy znam - lecz ten mój to który?
Góry rozpadły się w stos fotografii
Poprzecinanewąwozami miasta
Ale ty mój świat ułożyć potrafisz
I świat znów zaczyna w góry się zraszać

Góry to nasze spiętrzone marzenia
W górach ludzie jak one rosną ku niebu
Morze szczytów nas w żeglarzy przemienia
Sterujących coraz dalej od brzegu, od brzegu
Góry to ludzie którzy je niosą w plecaku
Ludzie są jak góry które noszą w sobie
Gdzie oczy poniosą wędrujemy szlakiem
A u celu i tak czeka drugi człowiek

2. Wędruję ścieżką od ciebie do ciebie
Choć nie ma drogi poza górami
Już poza tobą świata nie dostrzegam
Zawieszony między dwoma światami
Tęsknię za tobą na pustych szczytach
Lecz mój wzrok nie sięga w doliny
U świata krawędzi z chmur skłębionych
czytam
Świat na tobie się kończy na tobie zaczyna

Góry to nasze spiętrzone marzenia... x2

33 Kamienie

Myśli Rozzochrane Wiatrem Zapisane

1. Wędrując skalną krainą
Góry zapisałam wierszem
Myśli rozzochranych czas przeminął
Została melodia senna jeszcze
Myśli rozzochranych czas przeminął
Została melodia senna jeszcze

Będę iść z kamieniami

Błądząc w koronach drzew

Bo pod słońca powiekami

Zakwitł rudy bez

W ogniu zamknę marzenia

które mi przysyła wiatr

przykryte mgłą wspomnienia

poślę dalej w świat

x2

2. Świerki zapatrzone w niebo

tajemnicą gór owiane

wędrowanie mą potrzebą

bieszczadzką nutą wyśpiewane

wędrowanie mą potrzebą

bieszczadzką nutą wyśpiewane

Będę iść z kamieniami...

(cicho)

W ogniu zamknę marzenia

które mi przysyła wiatr

przykryte mgłą wspomnienia

poślę dalej w świat

| I daj nam, Panie, odkryć nowy szlak
 śpiewać połoninom wśród rzek i polnych traw
 x2

1. Kiedy z cichą jutrzenką wyruszymy w drogę,
 rozpal w sercach wędrowców żywy, jasny ogień
 Ty, co z nieba spoglądasz, stopy nasze prowadź,
 kroki miej w opiece, od złęgo nas zachowaj

| I daj nam, Panie, odkryć nowy szlak...

2. Ukaż Twe drogowskazy, wszak szlak włośczęgów znasz
 I bądź pochwalony, Panie, przez brata wiatr
 niech sławi Cię wierzba, ła jej rzewna,
 drewniana kapliczka, Madonna starocerkiewna

| I daj nam, Panie, odkryć nowy szlak...

3. Niech gwiazdy i księżyc, zorza poranna
 ślą przez doliny radosne Hosanna
 a gdy ptaki podniebne znużą się lotem
 niechaj łąny pszenicy wielbią Ciebie złotem

| I daj nam, Panie, odkryć nowy szlak...

4. O powrót z wędrowki modlić nam się trzeba...
 Spraw, o Miłosierny, by nie zabrakło chleba!
 a gdy wargi strumieniom spierzchną z pragnienia,
 hołd niech Ci oddaje spękana Matka Ziemia

| I daj nam, Panie, odkryć nowy szlak...

5. Kiedy powieki zamkniemy pod sennym kurhanem
 na drugą stronę słońca wprowadz nas, o Panie
 A gdy lasy zastygną w świętym milczeniu
 niech wieki schylą głowy w niemym uwiebianiu

| I daj nam, Panie, odkryć nowy szlak...

| W starej chacie malowany piec
 Już niedługo będziesz z niego jeść
 Za przełęczą tkany zbożem dom
 A cel drogi krętej tak daleko stąd

1. Czy pamiętasz wędrowcze, gdy idąc tam
 Skromne chabry wyrzekły słowa
 "Skąd przychodzisz, dopokąd gnasz
 Wita cię noc majowa"
 Wita cię noc majowa"

| W starej chacie...

2. Czy pamiętasz, kiedy ślady złożyłeś
 W dłoni lata rosy pełnej
 Miarowej melodii kroków nie porzuciłeś
 Na zawitej drodze zawsze wiernej
 Na zawitej drodze zawsze wiernej

| W starej chacie...

3. Czy zachowasz w pamięci, gdy pójdziesz tam
 Gdzie ogarnia tylko mgła bezsenna
 Gdy smętny wiatr ci odpowie w imieniu traw
 "Żegna cię noc jesienna"
 "Żegna cię noc jesienna"

| W starej chacie... x2

1. Tu w dolinach wstaje mgłą wilgotny dzień.
 Szczyty ogniem płoną, stoki kryje cień.
 Mokre rosą trawy wypatrują dnia.
 Ciepła, które pierwszy słońca promień da.

| Cicho potok gada (na na na na), gwarzy
 pośród skał.
 O tym deszczu, co z chmury trochę wody dał.
 Świerki zapatrzone a (na na na na) w
 horyzontu kres.
 Głowy pragną wysoko, jak najwyżej wznieść.

2. Tęczę kwiatów barwny połoniny łąn.
 Słońcem wypełniony jagodowy dzban.
 Pachnie świeżym sianem pokos pysznych traw.
 Owiec dzwoneczkami cisza niebu gra.

| Cicho potok gada...

3. Serenadą świerszczy, kaskadami gwiazd
 Noc w zadumie kroczy, mroku ścieląc płaszc.
 Wielkim Wozem księżyc rusza na swój szlak.
 Pozłocistym sierpem gasi lampy dnia.

| Cicho potok gada...

1. Siedzisz na swym pniaczku jak bieszczadzki gazda
 Błogosławisz ptakom wracającym do gniazda
 Tym, co przyszli tutaj bo z serca chcieli
 I co wśród pożogi odejść stąd musieli

| Wskaż nam Panie drogę po Bieszczadzskich szlakach
 Zagubionym – bądź echem w strumieniach i ptakach
 I światłem w ciemności, jak twój księżyc błądy
 Gdzie umilkły cerkwie i zdziczały sady

2. Tym, co przyszli tutaj by prawem zwyczaj
 Podziękować Tobie za przedsiónek raj
 Za ptasie koncerty o porannym brzasku
 Za lipcowe noce przy księżycu blasku

| Wskaż nam Panie drogę... x2

3. Zieleń skryta blizny – zostały wspomnienia
 W sercach został smak tamtego cierpienia
 Znad tych samych ognisk inne pieśni płyną
 Gnane ciepłym wiatrem do wzgórz nad Soliną

| Wskaż nam Panie drogę... x2

| Wskaż nam Panie drogę... x2 (z drugim głosem)

1. Z milczącym wzrokiem mijamy ludzi
 Ciągle zmęczonych życiem bez snu
 Za ciasne zaułki, zbyt tłoczne chodniki
 Noc szybko zapada po kolejnym dniu.
 Szare kolory nieba w świetlikach
 Zmierzch purpurowo zstępuje na bruk
 Bębnią w rytm tanga odgłosy za ścianą
 W niewoli biurowców pozorny trwa ruch.

| A ty wstań, wstań, wstań
 Nie zastanawiaj się
 Którą drogą będziesz dziś
 Wspinać się na góry szczyt
 A ty idź, idź, idź
 I nie zatrzymuj się
 Nawet gdybyś stracić miał
 W życiu najcenniejszy skarb.

2. Zakłętą w kamień myśl gdy zastyga
 Przedziera się przez krzyk i przez szum
 Nagle na drzewie kwiat wiśni zakwita
 I mruga do słońca przez ludzki tłum.
 Cię się majestatycznie znów skraca
 Ptak o wolności zaśpiewał coś
 Ciepłej i milej z nadzieją powraca
 Lepiej Ci jest gdy odrzucisz złość.

| A ty wstań, wstań, wstań...

3. Świat po horyzont wolno się kręci
 Z niebem złączony u naszych stóp
 Przez mgły jak miraż drgający się świeci
 Pejzaż odległy, Twój obraz ze snów.
 Przenikniesz skały, przekroczysz przełęcz
 Sypniesz po halach miłości proch
 Wszystko co widzisz i czujesz swym sercem
 Pomaga pokonać smutek i strach.

| Refren: A ty wstań, wstań, wstań...

1. Los łaskawie zwykł mnie wieść
Drogą małych miejskich szczęść
Lecz zostawiam czasem milion ważnych
spraw
Teraz ścieżka jak od lat
Wiedzie mnie w cudowny świat
Do przyjaciół, których z mapy dobrze znam
Zabieram marzeń garść na drogę
Myśl o wolności i pogodę
Ducha, co wzrasta z każdym dniem

Bo tutaj w górach jest mój dom
Śpią marzenia, gwiazdy lśnią
Tu przestrzenią karmię serce
Życ, co krok pragnę więcej!
Bo tutaj w górach jest mój dom
Śpią marzenia, gwiazdy lśnią
Tu przestrzenią karmię serce
Życ, co krok pragnę więcej!
Pragnę więcej!

2. Za mną już niejeden szczyt
Choć wysoki, prostszy niż
Czasem, z czasem stanąć twarzą w twarz
W codzienności znaleźć sens
I móc wrócić wiedząc, że
Życiu trzeba gór nadawać kształt
Zabieram marzeń garść na drogę
Myśl o wolności i pogodę
Ducha, co wzrasta z każdym dniem

Bo tutaj w górach...

Bo tutaj w górach jest mój dom
Wysoko w górach jest mój dom
Jak okiem sięgnąć - dom

Bo tutaj w górach...

1. Jak dobrze nam zdobywać góry
I młodą pierśią chłonać wiatr.
Prężnymi stopy deptać chmury
I palce ranić ostrzem Tatr.

Mieć w uszach szum, strumieni śpiew,
a w żyłach rozświetloną krew.
Hejże hej, hejże ha!
Żyjmy wiec, póki czas,
bo kto wie, bo kto zna,
kiedy znowu ujrę was.

2. Jak dobrze nam głęboką nocą
wędrowac jasna wstęgą szos,
patrzec ja gwiazdy niebo złocą,
i czekac, co przyniesie los...

I Mieć w uszach szum...

3. Jak dobrze nam po wielkich szczytach
wracac w doliny, proggi swe,
przyjaciół jasne twarze witac,
o młoda duszo raduj się!

I Mieć w uszach szum...

4. Jak dobrze nam tak przy ognisku
Tęczową wstęgę marzeń snuć,
Patrzec jak w niebo iskra tryaska
I wokół siebie przyjaźń czuć.

Mieć w oczach blask i ognia żar,
A w duszy mieć młodości czar.
Hejże hej, hejże ha!
Żyjmy wiec, póki czas,
bo kto wie, bo kto zna,
kiedy znowu ujrę was.

1. Chorałem dźwięków dzień rozkwita
Jeszcze od rosy rzęsy mokre
We mgle turkocze pierwsza bryka
Słońce wyrusza na włóczęgę.

Drogą pylistą, drogą polną
Jak kolorowa panny krajka
Słońce się wznosi nad stodołą
Będzie tańczyć walca
A ja mam swoją gitarę
Spodnie wytarte i buty stare
Wiatry niosą mnie
A ja mam swoją gitarę
Spodnie wytarte i buty stare
Wiatry niosą mnie

2. Zmoknięte świerszcze stroją skrzypce
Żuraw się wsparł o cembrowinę
Wiele nanosi wody jeszcze
Wielu się ludzi z niej napije

| Drogą pylistą, drogą polną...

1. Wiślanym traktem do Kazimierza
Każdej jesieni samotnie zmierzam
Płócienny stragan dźwigam na plecach
Wspomnienia lata ludziom polecam
2. Renesansowy kufel jesieni
Małe miasteczko całkiem odmienił
Rozlał po rynku nalewkę piwną
Gorzka, wrześniową i mgliście dziwną

Otwieram stragan
Sprzedaję wszystkim bukiet chmielu
Gdy kufel krąży jak na weselu
Z ręki do ręki wśród gości wielu
Hej, piwa wznosicie
Pękate i gliniane dzbany
Płacie srebrnym dukatem księżyc
Wrzesień, Kazimierz, chmiel na ulicach

3. W spichrzach chroboczą srebrzyste myszy
Pęcznieją beczki w piwnicznej niszy
A na ratusza strzelistej wieży
Piwowar piwo warzy i mierzy
4. Topi się lato w cierpkim zapachu
W zielonej kadzi o gorzkim smaku
Tymczasem rojno z mroku podcieni
Wychodzą mieszczeni w stroju jesieni

| Otwieram stragan...

1. Konie zielone przebiegły galopem,
i spod ich kopyt wytrysnęły kwiaty.
Żaby w sadzawce rozpały ogień,
Na niebie księżyc pozapalał gwiazdy.
Nad brzegiem stawu, wsłuchany w krzyk
czajek,
Owiany nocną wonią tataraku,
Patrzyłeś w gwiazdy na samym dnie stawu,
Mówiłeś do mnie, że przemija lato.

Lato pachnące miętą,
Lato koloru malin,
Lato zielonych lasów,
Lato kukulek i czajek.
x2

2. Konie zielone przebiegły galopem,
Pod kopytami zwiędły leśne kwiaty.
Żaby w sadzawce wygasły ogień,
I ciemne chmury przesłoniły gwiazdy.
Znad brzegu stawu daleki wracałeś,
A staw zamierał w woni tataraku.
Mówiłeś do mnie, daleki i obcy,
Że przeminęło chyba nasze lato.

I Lato...

1. Tam na rzece jest na pewno łódź,
Trzeba tylko fale wiosłem pruć.
I na pewno jest za rzeką dal,
Trzeba tylko wyteżyć swój żal.
Patrzysz na mnie – oniemiały snem
Nic nie mówisz, ale wszystko wiem!
Wiem ja wszystko, ale czemu łkam
Tego nie wiem, nie pojmuje sama

Na na nej, na na nej, na na nej na,
Na na nej na,
Na na na na na nej,
na na nej na na nej na,
na na. x2
;)

2. Wiem ja, kiedy poruszyć, jak mgłą,
Ciałem twoim, żeby ku mnie szło
Wiem, jak spojrzeć – co szepnąć... I znów
Dłoń do piersi przytulić bez słów
Chętna ciału – suknia moja lgnie
Do tych bioder, co kochają cię.
Wiem ja wszystko! Ale czemu łkam
Tego nie wiem, nie pojmuje sama

| Na na nej...

45 *Tawerna pod pijaną zgrają*

1. Kiedy niebo do morza przytula się z płaczem,
Liche sosny garbate do reszty wykrzywia,
Brzegiem nocy wędrują bezdomni tułacze
I nikt nie wie, skąd idą, jaki wiatr ich przywiał.

Do tawerny "Pod Pijaną Zgrają",
Do tańczących, rozhukanych ścian
I do dziewczyn, które serca za złamany grosz oddają
Nie pytając, czyś Ty kiep, czy drań.

2. Kiedy wiatr noc pochmurną przegoni za wodę,
Gdy pół-słońce pół nieba, pół morza rozpali,
Opuszczają wędrowcy uśpioną gospodę,
Z pierwszą bryzą znikają w pomarszczonej dali.

A w tawernie "Pod Pijaną Zgrają"
Smutek sphywa z okopconych ścian,
A dziewczyny z półgrosików amulety układają
Na kochanie, na tęsknotę i na żal.

3. Kiedy chandra jesienna jak mgła cię otoczy,
Kiedy wszystko postawisz na kartę przegraną,
Zamiast siedzieć beczynnienie i płakać, lub psioczyć
Weź węzełek na plecy, ruszaj w świat, w nieznanie.

| Do tawerny...

46 *Ballada na trzy chwyt, czyli bardzo prosta piosenka o kobietach*

Gwiazdy z zagranicy

| Laj laj laj laj, la laj laj laj laj laj laj,
laj laj la laj laj laj laj, laj laj laj laj laj. :)

1. Jedni wolą brunetki, drudzy wolą blond loki,
a mi się marzy dziewczę,co stawia duże kroki.
Jedni lubią z uśmiechem, inni celują w ponure,
a mi się marzy dziewczę, co lubi iść pod górę.
Nie musi mieć kusių dekoltów, tym bardziej chodzić w mini,
byle lubiła podróż szlakami wysokogórskimi.
Nie będzie na szlaku stękać, gdy podkład się rozmaże,
na nogach jej będą trekki, a chodzić będzie w polarze.

| Laj laj laj laj...

2. Nie wiem czy taka wizja jest dziś prawdziwie możliwa,
lecz zawsze mieć będzie w plecaku miejsce na dwa piwa.
Nieważne jej pochodzenie i nieważne ile ma wzrostu,
nie będą jej nigdy przeszkadzać kędziory górskiego zarostu.
Nie będzie jej nigdy przeszkadzać, mimo dziewczęcej urody,
że musi spać na podłodze i znowu zabrakło wody.
Gdy rano na kacu myślę: „kurcze, na pewno zginę”,
ona wyciąga pół litra schowane na czarną godzinę.

| Laj laj laj laj...

3. A w kwestii charakteru, to żeby nie narzekała,
chyba że na pogodę albo że góra za mała.
I żeby lubiła Stachurę, czasem czytała Leśmiana,
znała A-dur na gitarze i piła ze mną do rana.
Do kuchni nie mam wymagań, podobnie jest u mnie z wiarą,
mogłaby wierzyć we mnie i umieć gotować makaron.

| Laj laj laj laj...

4. Dziewcze wejdzie do schroniska i zobaczy nas we dwóch,
w rękach naszych dwie gitary, ponad stół opasy brzuch.
Smutny koniec tej ballady, niewesoły i normalny,
na realia nie da rady, to ucieczka każdej panny.
Pozostanie nam schronisko, dwie gitary, góry, my,
nasze bębny, kastaniety, plecak, pieśni, a w myślach Ty!

| Laj laj laj laj... x2

47 *Kiedy góral umiera*

Babszty!

1. Kiedy góral umiera, to góry z żalu sine pochylają nad nim głowy jak nad swoim synem
las w oddali szumi mu odwieczną pieśń bukową
a on długo sposobi się przed najdalszą drogą

2. Kiedy góral umiera, to nikt nad nim nie płacze
siedzi czeka aż kostucha w okno zakołacie
oczy jeszcze raz podniesie wysoko do nieba
by pożegnać góry swoje, by im coś zaśpiewać

Góry moje, wierchy moje otwórzcie swe ramiona
Niech na miękkim z mchu postaniu cichuteńko skonam
Ojczce mój, halny wietrze powiej ku północy
ciepłą drżącą swoją ręką zamknij zgasłe oczy
bym mógł w ziemię wrosnąć, strzelić potem do słońca smreczyną
i na zawsze szumieć już nad moją dziedziną

3. Kiedy góral umiera, to dzwony mu nie grają
cicho wspina się do bramy góralskiego raję
tylko strumień po kamieniach żałobną nutę składa
tylko nocka chmurnooka górom opowiada

| Góry moje, wierchy moje...

4. Kiedy góral już umrze, nikt nie układa
baśni
tylko w niebie roziskrzonym mała gwiazdka
gaśnie
ziemia twardą szorstką ręką tuli go do

siebie
by na zawsze już mógł zostać pod
góralskim niebem

1. Czom ty ne pryjszoł
Jak mijsjac zijszoł
Ja tebe czekała Czy konia ne mał
Czy steżky ne znał Maty ne puskała
Czy konia ne mał Czy steżky ne znał
Maty ne puskała
2. I konia ja mał
I steżky ja znał
I maty puskała
Najmensza sestra
Bodaj ne zrosła
Sidelce schowała
Najmensza sestra
Bodaj ne zrosła
Sidelce schowała
3. A starsza sestra
Sidelce znajsza
Konia osidlała
Pojid brateńku
Do diłczyñońky
Szczo by ne czekała
Pojid brateńku
Do diłczyñońky
Szczo by ne czekała
4. Tecze riczeńka
Newełyceńka
Schocz, pereskocz
Widdajte mene
Moja matinko
Za koho ja chocz
Widdajte mene
Moja matinko
Za koho ja chocz
5. Dum, dum, dum, dum, dum
Dum, dum, dum, dum, dum
Dum, dum, dum, dum, dum, dum, dum
Widdajte mene
Moja matinko
Za koho ja chocz
Widdajte mene
Moja matinko
Za koho ja chocz

1. Latoz ptakami odchodzi
Wiatr skręca liście w warkoczach
Dywanem okrywa szlaki
Szkarłatny wieszka na zboczach
Przyobleka myśli w kolory
W liści złoto, buków purpurę
Pałę w ogniu letnie wspomnienia
Idę, wymachując kosturem
| Idę w górach cieszyć się życiem
| Oddać dłoniom halnego włosy
| W szelest liści wsłuchać się pragnę
| W odlatujących ptaków głosy
x2
2. Słony pot czuję na ustach
Dzień spracowany ucieka
Anioł zapala gwaizdy
Oświecła drogę człowieka
Już niedługo rozpalę ogień
Na rozległej górskiej polanie
Już niedługo szafas zielony
Wśród dostojnych buków powstanie
| Idę w górach cieszyć się życiem...
| La la la...

1. Już księżyc na niebo wychodzi,
zapłoną dokoła ogniska
I wkrótce popłynie z Hawiarskiej Koliby
Melodia nam wszystkim tak bliska
I wkrótce popłynie z Hawiarskiej Koliby
Melodia nam wszystkim tak bliska
2. Zasiadła już brać rozśpiewana
dokoła złotego ogniska
Wiatr niesie melodię z Hawiarskiej koliby
Nad pola, nad lasy, urwiska
Wiatr niesie melodię z Hawiarskiej koliby
Nad pola, nad lasy, urwiska
3. Zaniesie wiatr naszą melodię
do domów Wołochów i Łemków,
Piosenkę rajdową z Hawiarskiej Koliby,
Piosenkę poznańskich studentów
Piosenkę rajdową z Hawiarskiej Koliby,
Piosenkę krakowskich studentów

4. Już księżyc na niebo wychodzi
i płomień słońca już błyska,
Pogasty ogniska w Hawiarskiej Kolibie
Do snu kładzie się cała izba
Pogasty ogniska w Hawiarskiej Kolibie
Do snu kładzie się cała izba

1. Jest taka jedna piosenka we mnie,
Zna ją, kto poznał wędrowki smak.
W mieście jej szukać nadaremnie,
W lesie zanuci ją każdy głąz.
2. Tyle jest nowa, o ile stara,
Tyle, co we mnie, poza mną jest.
Niczyja jak ten wiatr w konarach,
Choć nieraz czuje ją wiele serc.
| Widzę ją, kiedy oczy zamykam,
| Słyszę ją, kiedy cisza trwa.
| Bo to jest taka moja muzyka,
| Co im ciszej, tym ładniej mi gra.
x2
3. Nie ma jej w wierszach, na papierze,
Spisane z wiarą w słowa traf.
W górach jej szukam, bo w liście wierzę
W drzewach jesiennych pełne barw.
4. I piosnką żyję, choć ułomną,
Bo nie ma nutek i brak jej słów.
Lecz bez niej dusza ma bezdomna,
Więc muszę szukać wciąż i znów.
| Widzę ją, kiedy oczy zamykam...
x2

1. Drogi Mistrzu, Mistrzu mojej drogi
Mistrzu Jerzy i mistrzu Wojciechu
Przez was w górach schodziłem nogi
Nie mogąc złapać oddechu
Gór, co stoją nigdy nie dogonię
Znikających punktów na mapie
Jakie miejsce nazwę swym domem
Jakim dotrę do niego szlakiem

Gór mi mało i trzeba mi więcej
Żeby przetrwać od zimy do zimy

Ktoś mnie skazał na wieczną wędrówkę

Po śladach, które sam zostawiłem

Góry, góry i ciągle mi nie dość

Skazanemu na gór dożywocie
Świat na dobre mi zbieszczadziął

Szczyty wolnym mijają mnie krokiem

2. Pańscy święci, święci bezpańscy
Święty Jerzy, Mikołaju, Michale

Starodawni gór świętych mieszkańcy

Imię wasze pieśniami wychwalam

Gór, co stoją nigdy nie dogonię

Znikających punktów na mapie

I chaty, by nazwać ją swym domem

Do której żaden szlak by nie trafił

| Gór mi mało i trzeba mi więcej... x2

53

Łemata (Rozmyślenia nad wodospadem)

Dom o Zielonych Progach

1. Pamiętam tylko tabun chmur się rozwinął
I cichy wiatr wiejący ku połoninom
I twardy jak kamień plecak pod moją głową
I czyjaś postać, co okazała się tobą

| Idę dołem a ty górą
Jestem słońcem, ty wichurą
Ogniem ja, wodą ty
Śmiechem ja, ty ronisz łzy
x2

2. Byłaś jak wielkie światło w tę smutną noc
Jak wielkie szczęście, co zesał mi los
Lecz nie na długo było cieszyć się nam
Te kłótnie bez sensu, skąd ja to znam

| Idę dołem...

3. I tłumaczyłem jej, jak naprawdę to jest
Że mam swój świat, a w nim setki tych
swoich spraw
A moje gwiazdy to z daleka do mnie lśnią
Śmiechem i łzami witają mój bukowy dom

| Idę dołem...

4. –(opcja)–
I czas zakończyć rozważania te
Przy wodospadzie, tam, gdzie słycać
śpiew
W źródlanej wodzie, czas zanurzyć dłoń
Już zęgam was, dziś odchodzę stąd

| Idę dołem...

54

Pieśń XXIX

Dom o Zielonych Progach

1. Całe życie w niebo idzie
Mój połoniński pochód
I buki - srebrni jeźdźcy
Nad nimi wiosny sokół
I nadal tamtej połoniny wiatr
I chmur wiosennych grzywy
I na chorągwi wspomnień twarz
Z włosami wiejącymi

Jak ciała nasze w mrocznym rytmie
Wznosily się góry opadały
Tak dzieje się gdy wiosna przyjdzie
Wypala miłość stare trawy
x2

2. Całe życie w niebo idzie
Mój połoniński pochód
I buki - srebrni jeźdźcy
Nad nimi wiosny sokół
Jak popiół rozwiały się grzechy
W ciszy ktoś zawilce zasiał
I tylko grzmią włosy przestrzeni
W wielkich oknach mego świata

| Jak ciała nasze w mrocznym rytmie...

55

W górach

Dom o Zielonych Progach, sl. Jerzy Harasymowicz, muz. Wojtek Szymański (B. Adamczak)

1. W górach jest wszystko, co kocham
I wszystkie wiersze są w bukach
Zawsze kiedy tam wracam
Biorą klony mnie za wnuka
Zawsze kiedy tam wracam
Siedzę na ławce z księżycem
I szumią brzoź kropidła
Dalekie miasta są niczem

Ja się tam urodziłem w piśmie
Ja wszystko górom zapisałem czarnym
Ja jeden znam tylko Synaj
Na lasce jałowca
Na lasce jałowca
Na lasce jałowca
Na lasce jałowca
Na lasce jałowca
wsparty

2. I czerwień kalin jak cyrylica pisze
I na trąbitach jesieni głośni bór
Że jedna jest tylko mądrość
To dzieło zdjęte z gór
To dzieło zdjęte z gór
To dzieło zdjęte z gór

| Ja się tam urodziłem w piśmie...

3. Że jedna jest tylko mądrość
Że jedna jest tylko mądrość
Że jedna jest tylko mądrość
To dzieło zdjęte z gór
To dzieło zdjęte z gór
To dzieło zdjęte z gór

56

W lesie listopadowym

Dom o Zielonych Progach

Wokół góry, góry i góry
I całe moje życie w górach
Ileż piękniej drozdy leśne śpiewają
Niż śpiewak płatny na chórach
Wokół lasy, lasy i wiatr
I całe życie w wiatru świstach
Wszyscy których kocham wita Was
Modrzewia ikona złocista

1. Jak łasiczki ścieżka w śniegach
Droga życia była kręta
Teraz z lasów zeszała na mnie
Młodych jodeł zieleni święta
Ważne są tylko kopuły pieśni
Które na górze wysokiej zostaną
Nikt nie szuka inicjałów cieśli
Gdy cieśle dom postawią

| Wokół góry...

2. Nieludzką ręką malowany
Jest wielki smutek duszy mojej
Lecz nawet złockiej ikonie
Ja nigdy nic nie powiem
Przyjaciele, którzy jemiołę czcicie
Dobrze, że chodzicie światem
Wkrótce jodełkę zieloną spalicie
By darzyła was ciepłym latem

| Wokół góry...

57

Zostanie tyle gór

Dom o Zielonych Progach

(a capella)

Zostanie tyle gór ile udźwignąłem na plecach
Zostanie tyle drzew ile narysowało pióro

(wchodzi gitara)

Zostanie tyle gór ile udźwignąłem na plecach
Zostanie tyle drzew ile narysowało pióro
Zostanie tyle gór ile udźwignąłem na plecach
Zostanie tyle drzew ile narysowało pióro

1. Tak gotowym trzeba być do każdej ludzkiej
podróży
Tak zdecydują w niebie lub serce nie
zechce już służyć
Ja tylko zniknę wtedy w starym lesie
bukowym
To jakbym wrócił do siebie po prostu
wrócić do domu

| Zostanie tyle gór...

2. I wszystko tam będzie jak w życiu i stół, i
krzesła, i buty
Te same nieporuszone na niebie zostaną
góry
Tylko ludzi nie będzie, tych co najbardziej
kocham
Czasem we śnie ukradkiem zamienią ze
mną dwa słowa

| Zostanie tyle gór...

3. Będą leciały stadem liście duszyczki i
szepty ich w lesie
Będzie tak wielki i świsty rok cały będzie
tam jesiień

| Zostanie tyle gór... x3
